HVID SCHWEIZISK HYRDEHUND

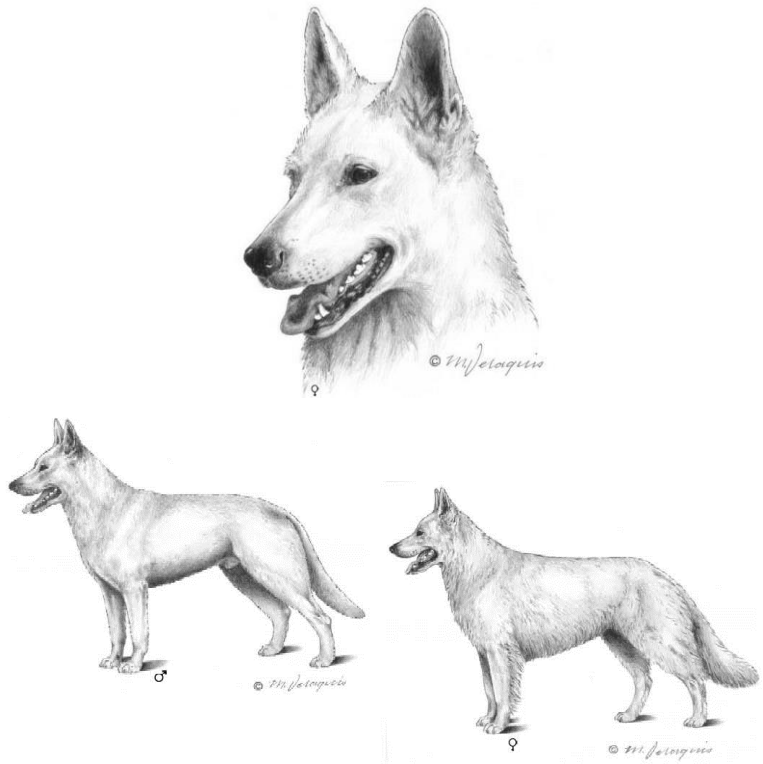
(Berger Blanc Suisse)

Oprindelsesland: Schweiz

Oversættelse: Mrs. R. Binder / Original udgave: (FR)

Anvendelse: Ven/ledsager og familiehund

Klassifikation: FCI Gruppe 1 (Hyrde- og kvæghunde undtagen schweiziske kvæghunde)
Sektion 1 (Hyrdehunde)
Uden brugsprøve

Illustrationerne viser ikke nødvendigvis idealet for racen. ©NKU Picture Library.

HVID SCHWEIZISK HYRDEHUND

Kort historisk oversigt: I USA og Canada er den Hvide Schweiziske Hyrdehund gradvist blevet accepteret som en særskilt race. De første hunde af denne race blev importeret fra Schweiz i begyndelsen af 70'erne. Den amerikanske han "Lobo", født d. 5 marts 1966 kan betragtes som forfaderen til racen i Schweiz.
Efterkommere af denne han, som blev registreret i Den Schweiziske Avlsbog (Swiss Stud Book (LOS)) og andre Hvide Schweiziske Hyrdehunde, som blev importeret fra USA og Canada, blev langsomt flere og flere. I dag eksisterer der et stort antal racerene Hvide Schweiziske Hyrdehunde med adskillige generationer bag sig over hele Europa. Disse hunde har siden juni 1991 været registreret som en ny race i tillægget i Den Schweiziske avlsbog (Swiss Stud Book (LOS)).

Helhedsindtryk: En stærk, velbygget hyrdehund af medium-størrelse med opretstående ører, dobbelt pels, som enten er af mellem længde eller lang; langstrakt af form; mellemstore knogler og et elegant harmonisk omrids.

Vigtige proportioner: Moderat lang rektangulær form: Kropslængden (fra skulderspids til sædeben) i forhold til skulderhøjde = 12: 10.
Hoved: Afstanden fra stoppet til spidsen af næsen er lidt mere end afstanden fra stoppet til nakkeknuden.

Adfærd/temperament:
Livlig og afbalanceret temperament. Nyder aktivitet. Opmærksom med god evne til at blive trænet. Venlig og diskret. Høj social kompetence og hengiven over for sin ejer. Aldrig bange eller aggressiv uden provokation. En glad, sportslig hund, der er let at træne og arbejde med og med evne for en vid bredde af træning. Høj social kompetence giver mulighed for en markant evne til at tilpasse sig og integrere i alle former for sociale begivenheder og situationer.

Hoved: Kraftigt, rent skåret og fintmejslet i et godt forhold til kroppen. Det er kileformet set fra oven og fra siden. Skallens og næsepartiets akser er parallelle.

- Skalle: Kun let rundet. Midterfuren er kun svagt synlig.
- Stop: Let markeret – men klart synlig
- Næse: Mellemstor. Sort pigmentering ønskelig. Snenæse og lysere næsefarve accepteres.
- Næseparti: Kraftfuld af middel længde i forhold til skallen. Næseryggen og den underste kæbelinie er lige og konvergerer let mod næsen.
- Læber: Tørre og tætliggende, så sorte som muligt
- Kæber/bid: Kraftfulde med komplet saksebid. Tænderne bør sidde lodret i kæberne.

Øjne: Middelstore, mandelformede og let skråtstillede. Farven er brun til mørkebrun. Øjenlågene er stramme. Sorte øjenrande foretrækkes.

HVID SCHWEIZISK HYRDEHUND

Ører: Opretstående, højt ansatte og parallelle. De er fremadrettede og har form som en langstrakt trekant med afrundet spids.

Hals: Moderat lang og muskuløs med en harmonisk overgang til kroppen. Den er uden løs halshud. Den elegant buede nakkelinie forløber i en ubrudt linie fra det moderat højt bårne hoved til manken.

Krop:

Overlinie:	Stærk, muskuløs og middellang
Manke:	Tydelig markeret
Ryg:	Horisontal og fast
Lænd:	Meget muskuløs
Kryds:	Langt og af middel bredde. Det er let skrånende fra toppen af hoftebenet til haleroden.
Bryst:	Ikke for bredt. Det er dybt – ca. 50% af skulderhøjden – og når ned til albuen. Brystkassen er oval og strækker sig langt bagud. Fremtrædende forbryst
Underlinie:	Flanken er smidig og fast. Underlinien er moderat optrukken.

Hale: Busket, sabelformet hale der bliver tyndere mod spidsen. Den er ansat ret lavt og når mindst til hasen. I hvile hænger halen enten lige ned, eller den har en svag sabelformet kurve i den sidste tredjedel. Når hunden er i bevægelse, bæres den højere – men aldrig over ryglinien.

Lemmer:

Forpart: Kraftig og senet med mellemstore knogler. Set forfra lige med kun moderat bred afstand mellem forbenene. Set i profil er fronten velvinklet.

Skuldre:	Lange skulderblade, godt tilbagelagte. De er muskuløse og velvinklede.
Overarm:	Af tilstrækkelig længde med stærke muskler
Albuer:	Tæt sluttende
Underarm:	Lang, lige og senet
Mellemhånd:	Fast og kun let skråtstillet
Forpoter:	Ovale, hvælvede og tætsluttende. Faste og sorte trædepuder. Mørke kløer er ønskeligt.

Bagpart: Kraftig og senet med mellemstore knogler. Set bagfra lige og parallel – ikke for bredt stillet. Set fra siden er vinklingen tilstrækkelig.

Overlår:	Middellangt med stærke muskler

HVID SCHWEIZISK HYRDEHUND

Knæ:	Tilstrækkeligt vinklet
Underlår:	Middellangt og skråtstillet med kraftige knogler og stærk muskulatur.
Hasen:	Stærk og velvinklet
Mellemfod:	Moderat lang, lige og senet
Bagpoter:	Ovale. De er lidt længere end forpoterne. Tæerne er hvælvede og tætsluttende. Faste og sorte trædepuder. Mørke kløer er ønskelige.

Bevægelse: Rytmiske sekvenser med lange, udholdende skridt. Forbenene strækkes langt frem med stærkt fremgreb. Travet er let og jordvindende.

Hud: Uden folder og mørkt pigmenteret

Pels:

Hårlag:	
Mellemlang	Fyldig, tætliggende dobbeltpels. Rigelig underuld dækket af en hård, lige dækpels. Ansigt, ører og forsiden af benene er dækket med kortere hår. halsen og bagsiden af benene er pelsen lidt længere. Let bølget og hård pels er tilladt.
Lang pels:	Fyldig, tætliggende dobbeltpels. Rigelig underuld dækket af en hård, lige dækpels. Ansigt, ører og forsiden af benene er dækket med kortere hår. På halsen danner den lange pels en tydelig krave. På bagsiden af benene er der tydelige bukser, og halen er busket. Pelsens længde må aldrig overdrives. Let bølget og hård pels er tilladt.
Farve:	Hvid

Størrelse:

Skulderhøjde:	Hanner: 58-66 cm	Tæver: 53-61 cm
Vægt:	Hanner: Ca. 30-40 kg	Tæver: Ca. 25-35 Kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de ovenstående punkter skal betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens virkning på sundheden og velfærden hos hunden og dens evne til at udføre sit traditionelle arbejde.

- Let beigefarvet dækpels (lys gul eller gyldenbrun skygge) på ørespidser, ryg og øverste del af halen
- Delvis tab af pigment/plettet udseende på næsen, læber og /eller øjenrand
- Vildkløer – undtagen i de lande, hvor deres fjernelse er forbudt ved lov.

  NB: Fjernelse af vildkløer er forbudt i Danmark.

HVID SCHWEIZISK HYRDEHUND

Alvorlige fejl:

- Tungt udseende, for kort bygget (firkantet omrids)
- Manglende kønspræg
- Mangel på mere end to PM1; M3 medregnes ikke.
- Drop (hængende) ører, semi-opretstående ører, knapører
- Alvorligt skrånende ryglinie
- "Ringtail" (halen bæres i næsten en cirkel langs ryggen), haleknæk, kroget hale, hale båret ind over ryggen
- Blød, silkeagtig dækpels, uldagtig, krøllet, åben pels, udpræget langt hår uden underuld
- Markant beigefarvet farve (tydelig gullig eller gyldenbrun skygge) på ørespidser, ryg og øverste del af halen

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller overdrevent sky hunde
- Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Angst, tydelig frygtsomhed, aggressivitet som følge af angst, unødvendig aggression, apatisk opførsel
- Det ene eller begge øjne blå, udstående øjne
- Entropion (øjenlåget krænger indad), ektropion (øjenlåget krænger udad)
- Over- eller underbid, skævt bid
- Totalt tab af pigment på næse, læber og/eller øjenrande
- Totalt tab af pigment i huden og på trædepuderne
- Albinisme

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør indgå i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker hundens sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

Ω Ω Ω

HVID SCHWEIZISK HYRDEHUND

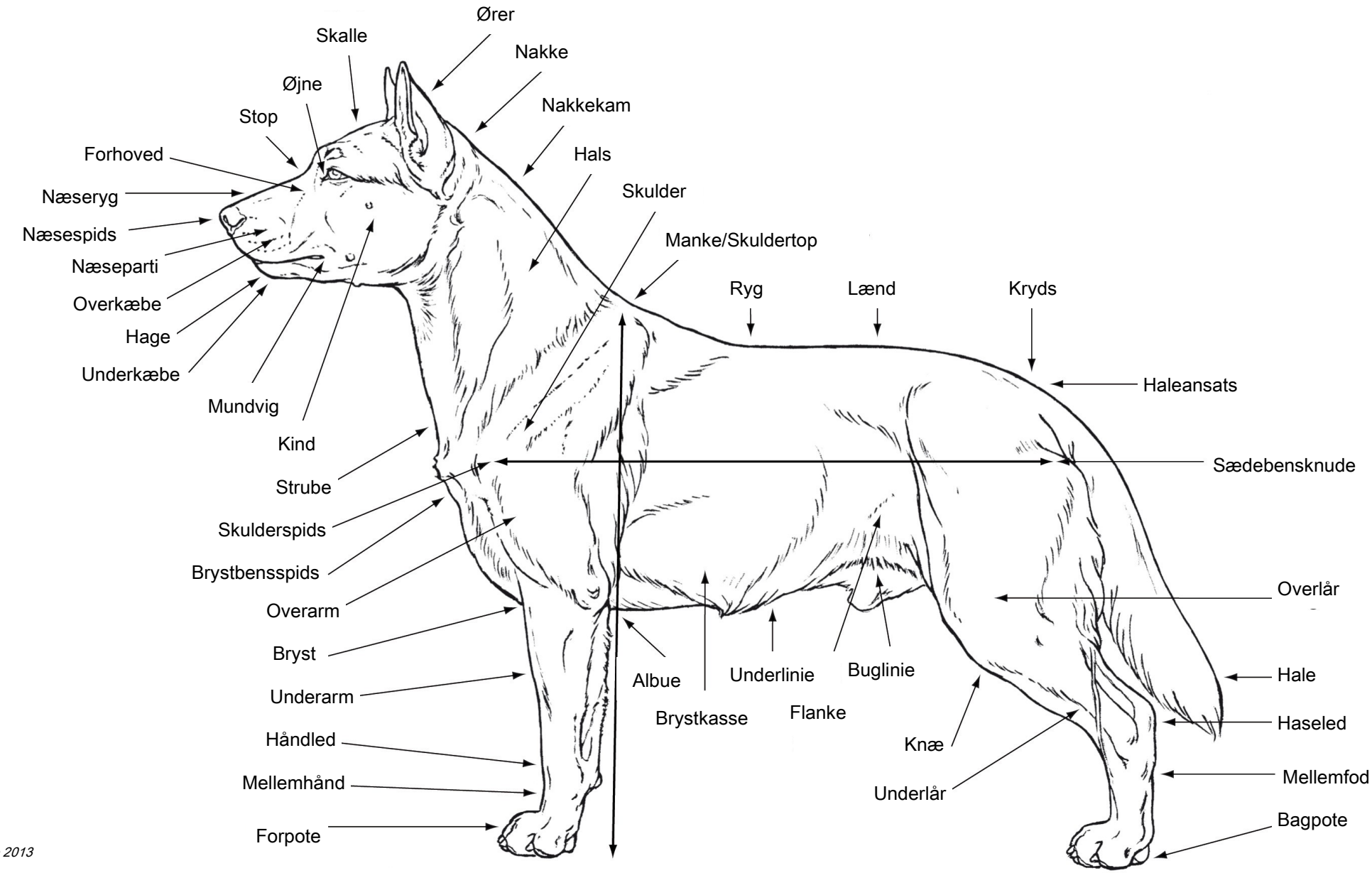
Standarden udgivet af FCI 12.08.2011

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komite

APRIL 2021

NB: Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK DECEMBER 2015 .

Anatomiske træk

Bystrup 2013